

**HÍVOM A CSALÁDOKAT,
HÁZASPÁROKAT, JEGYESEKET ÉS SZERELMESEKET,
A CSALÁDOKAT SZERETŐ SZERZETES- ÉS PAPTESTVÉREKET, ÉS
MINDENKIT, AKI A CSALÁD ÉS AZ ÉLET MELLETT ÁLL!**

Egy fiatal házaspár abban a szerencsés helyzetben volt, hogy esküvőjük után rögtön beköltözhetek új, közös lakásukba. A fiú addig a szüleinél lakott, ott halmozódott fel sok személyes holmija, könyvek, ruhák, iskolai füzetek és bizonyítványok, számos hobbijának és gyűjtőszendélyének eredményei, sport-érmei, CD-k és DVD-k, és sok más hasznos és haszontalan dolog, ami neki eddig fontosnak tűnt. Döntenie kellett, mit vigyen magával? A házassággal megváltoznak élete prioritásai, mindenük közös lesz. Ráerőltetheti-e feleségére mini-palack gyűjteményét, vagy elvárhatja-e, hogy egy szekrény, vagy láda mélyére süllyesztve többet senki se foglalkozzék vele? Így persze semmi értelme nem lesz már a gyűjteménynek. Régi iskolai sikereinek emlékeire van-e még szükség? Leendő felesége nem e sikerek dokumentumai láttán mondott neki IGEN-t, hanem mert megismerte azt az embert, aki e sikerek elérése közben fejlődött-alakult. Talán majd a gyerekeiket érdeklik ezek a relikviák, különben is kár lenne kidobni őket ...

Próbálta rendezni, válogatni a dolgait, összekészíteni a csomagot. Láta, hogy jókora szállítmány lesz, sok mindent pedig be sem lehet csomagolni, mert magával cipel olyan terheket is, amelyeket nem lehet bőröndbe rakni, vagy egyszerűen kiselejtezni. Elintézetlen feladatok (pl. régóta függőben lévő hagyatéki ügyek rendezése), be nem fejezett munkák (otthon és a munkahelyen), megígért, de be nem váltott ígéretek (pl. a dohányzásról való leszokás), megbántott emberek (rokonok, munkatársak) kiengesztelése, elmaradt köszönetnyilvánítások (jótévknek, barátoknak, jóindulatú főnököknek), kisebb-nagyobb hibák okozta sebek begyógyítása, sok-sok – többé-kevésbé jól leplezett – emberi tökéletlenség felszámolása... Ezeket is vigye bele házasságába? Tegye közös életük tehertételévé? Nem fog-e ez kapcsolatuk rovására menni? Mit szól majd a feleség, ha „kicsomagol” és meglátja, mi minden van a rovásán? Ha meg ezeket a terheket egyszerűen lerázza magáról, saját magát is becsapja: egy újabb teher rakodik rá, azaz mindkettőjükre, házasságukra.

Soroljatok fel néhány olyan „terhet”, amelyeknek a házasságba való „becipelése” veszélyeztethetné a házasságot! Mi segíthet a poggyász selejtezésében?

A leendő feleség meg boldogan tervezett. Mennyi hely kell a ruháidnak, cipőidnek, elég lesz-e egy 100 CD-t befogadó CD-állvány? Ugye jó lesz, ha akkora könyvespolcot szerünk be, amelybe kétszer annyi könyv belefér, mint amennyit hozol? – hiszen a könyv csak szaporodik. Észrevette azonban, hogy vőlegénye kicsit tartózkodó, mikor közös lakásuk berendezéséről beszélnek, gyanította, hogy valami bántja. Eleinte arra gondolt, hogy vőlegénye jobb szeretné a maga kezébe venni a tervezést, hogy szeretne már most a „házura” lenni. Egy nagy séta közben aztán ráérezte a vőlegénye gondjára, és amikor az megkérdezte: szeretsz-e, így válaszolt: Szeretlek, nagyon szeretlek, és Téged szeretlek, azt szeretem, aki Te vagy, úgy ahogy és amilyen vagy. Nem az elegáns öltönyödért szeretlek, akkor is ugyanígy szeretnék, ha csak egy rongyos nadrágod lenne, mert Téged szeretlek. Nem a könyvtáradért szeretlek, akkor is ugyanígy szeretnék, ha írni-olvasni sem tudnál, mert Téged szeretlek. Mindenesül elfogadlak, minden tulajdonságoddal, erényeddel,

hibáddal és tudásoddal együtt, mert Téged szeretlek. Tudom, hogy Isten egymásnak teremtett bennünket, hogy azért vezetett egymáshoz minket, hogy egymást boldoggá tegyünk. Sokat tudunk egymásról, egyre mélyebben látunk egymásba, de boldogok csak akkor lehetünk, ha minden örömünk, gondunk, feladatunk, vágyunk és álmunk közös lesz. Bármilyen akadály merülne fel a boldogságunk felé vezető úton, szeretetünk erőt fog adni ahhoz, hogy legyőzzük. A fiú csak annyit mondott erre: Ámen –Nagyon szeretlek.

Idézzetek fel olyan eseteket, amikor egy meghitt beszélgetés látszólag áthághatatlan falakat bontott le! Hogyan lehet elkerülni, hogy egy ilyen beszélgetés után az egyik, vagy másik fél legyőzöttnek, vesztesnek érezze magát?

Kedves családok, házaspárok, jegyesek és szerelmesek! Egymást boldoggá tenni, a boldogság felé haladni ... bizony nagy szavak ezek! Az emberi szív mélyén ott él a boldogság utáni vágy, mindenki keresi a boldogság felé vezető utat. A szerelmesek boldogságvágya felfokozott, a szeretett másikkal együtt szeretnének boldogok lenni. Ha valaki rátalál az „igazira”, akkor – akárcsak a bibliai kereskedő, – mindenét odaadná, csakhogy övé lehessen a másik. (vö. Mt 13,46). Az igazi boldogság azonban nem a birtoklás, hanem az ajándékozás. Az anyagi jólét nem elég a boldogsághoz, a szenvedés, a fájdalom kiiktatása sem vezet boldogságra. Ha két egymást szerető ember teljesen és kölcsönösen egymásnak ajándékozza magát és ezt az ajándékot kölcsönösen el is fogadják, akkor ráléptek a boldogság felé vezető útra.

Beszélgétek el olyan barátaitok, rokonaitok történetét, akiknek nem volt könnyű élete, mégis boldogok tudtak lenni! Mi volt a titkuk?

Nagyon fontos, hogy a két ember jól értse egymást, hogy meg tudják osztani érzelmeiket, gondolataikat, vágyaikat és fájdalmaikat. A jó kommunikáció a jegyesek, majd a házások harmonikus együttműködésének alapja. Nem mindenki születik jó kommunikátornak, de a másik megismerésének és saját kitárulkozásának vágya sokat segíthet.

A nyomasztó gondok, a leplezett ellenséges érzelmek, az el nem simított nézeteltérések akadályozzák az embert az őszinte beszédben. Ahogy nem lehet őszinte szívvel adományt az oltárra tenni, ha nincs béke a szívünkben, úgy nem lehetünk házastársunkkal sem harmonikus egységben, ha nem tudjuk rendezni kapcsolatunkat haragosainkkal, ingerült adósainkkal, vagy ellenséges érzelmű kollégáinkkal. Erre is érvényes Jézus szava: „Amikor tehát följánlod adományodat az oltáron, és ott eszedbe jut, hogy testvérednek valami panaszja van ellened: hagyd ott az adományodat az oltár előtt, és először menj, békülj ki testvéreddel, s csak akkor menj és ajánld föl adományodat.” (Mt 5, 23-24) Csak a tiszta, a tüskéktől megszabadított lélek tud igazán szeretni!

Kedves jegyespárok, igyekezzetek felesleges terheiteket lerakni mielőtt az oltárhoz léptek, hogy semmi se zavarjon a boldogság felé vezető utatokon! *Omnia vincit amor!*

Bíró László
az MKPK családreferens püspöke
a Magyar Katolikus Családegylet elnöke